

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/327,Wystawa-Losy-Polakow-Historia-rodziny-Lazarowiczow.html>
05.04.2026, 09:53

Wystawa „Losy Polaków. Historia rodziny Lazarowiczów”.

18.06.2003

Dnia 13 czerwca br. w Zabytkowej Wieży Wodociągowej na wrocławskim Brochowie odbyło się uroczyste otwarcie wystawy "Losy Polaków. Historia rodziny Lazarowiczów" przygotowanej przez Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej we Wrocławiu. Na wystawę składa się bogaty pakiet fotografii głównie ze zbiorów rodzinnych oraz wiele unikatowych eksponatów i pamiątek.

Prezentowana wystawa ma na celu przywrócenie społecznej świadomości historycznej rodzinę z jednej strony niezmiennie zasłużoną dla niepodległości Polski, z drugiej ciężko doświadczoną represjami nazistowskimi i komunistycznymi. Jej historia obrazuje głębokie przywiązanie Polaków do wartości takich jak niepodległość, suwerenność państwowa, wolność i prawa człowieka.

Do obejrzenia wystawy wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

*

**

Ród Lazarowiczów wywodzi się z Serbii. Za czasów króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego przybyło do Polski dwóch potomków serbskiego króla Lazara, który zginął w bitwie na Kosowym Polu. Przedstawiciele rodu walczyli w Powstaniu Styczniowym 1863 r., brali udział w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r. i pracy społeczno-kulturalnej w okresie międzywojennym. Uczestniczyli także w wojnie obronnej 1939 r., działalności konspiracyjnej w ramach polskiego państwa podziemnego oraz walkach partyzanckich z Wehrmachtem. We wrześniu 1939 r. Adam Lazarowicz, uczestnik wojny 1920 r., był ostatnim komendantem miasta Dębica. Po zakończeniu walk zaangażował się w działalność konspiracyjną w szeregach Służby Zwycięstwu Polsce, a następnie Związku Walki Zbrojnej i Armii Krajowej. W czasie akcji "Burza" dowodził liczącym ponad 1200 żołnierzy zgrupowaniem partyzanckim obwodu AK Dębica. Po zakończeniu wojny przedstawiciele rodu Lazarowiczów organizowali w latach 1945-1947 powojenną konspirację niepodległościową na Rzeszowszczyźnie, w Krakowskiem i na Dolnym Śląsku. W latach 1945-1947 Adam Lazarowicz był kierownikiem Okręgu Rzeszowskiego i Okręgu

Wrocławskiego Zrzeszenia "Wolność i Niezawisłość", zastępcą prezesa IV Zarządu Głównego WiN. Został aresztowany przez UB i poddany okrutnemu śledztwu i skazany na śmierć wyrokiem WSR w Warszawie. 1 marca 1951 r. został zamordowany w piwnicach więzienia na Mokotowie. Do dnia

dzisiejszego nie udało się ustalić miejsca jego pochówku. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych w działalność opozycyjną zaangażowały się kolejne pokolenia rodu Lazarowiczów, a zwłaszcza najstarszy spośród dzieci Zbigniewa i Haliny - Romuald oraz jego żona Helena. Od grudnia 1981 r. Romuald redagował jedno z pierwszych w kraju podziemnych pism stanu wojennego "Z dnia na dzień". W czerwcu 1982 r. znalazł się w grupie osób, która założyła "Solidarność Walczącą". W kwietniu 1982 r. za kolportaż nielegalnej prasy internowani zostali Zbigniew i Przemysław Lazarowiczowie.

Ekspozycja przygotowana została przy współpracy z Towarzystwem Miłośników Brochowa.

Wystawa dotychczas była prezentowana w Muzeum Miejskim (Arsenał) we Wrocławiu i w regionalnej siedzibie Światowego Związku Żołnierzy AK w Zgorzelcu.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

